

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/445**z dnia 14 marca 2016 r.****w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3, art. 6 i art. 9 ust. 1 i 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 3, art. 178 ust. 1, art. 282 ust. 6, art. 327 ust. 2, art. 380, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2, art. 415 ust. 3, art. 420 ust. 2, art. 467 ust. 3, art. 468 ust. 3, art. 471 ust. 1, art. 473 ust. 1, art. 478 ust. 3, art. 479 ust. 1 i 4, art. 480 ust. 3, art. 481 ust. 1 i 5 oraz art. 486 ust. 6 i art. 495 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 650/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾, w szczególności jego art. 2 oraz załącznik II do tego rozporządzenia,

uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3 i art. 23 ust. 2 oraz art. 24 ust. 4 i 5,

uwzględniając konsultacje społeczne i analizy przeprowadzone zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

uwzględniając wniosek Rady ds. Nadzoru przyjęty na podstawie art. 26 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 132 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Europejski Bank Centralny (EBC) ma prawo wydawania rozporządzeń. Ponadto art. 132 Traktatu oraz art. 34 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”), poprzez odniesienie do art. 25 ust. 2 Statutu ESBC, powierza EBC uprawnienia regulacyjne w zakresie niezbędnym do wykonywania szczególnych zadań w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.
- (2) W odniesieniu do wymogów ostrożnościowych dotyczących instytucji kredytowych prawo Unii ustanawia opcje i swobody uznania, które mogą być wykonywane przez organy właściwe.
- (3) W uczestniczących państwach członkowskich w rozumieniu odpowiednich przepisów unijnych EBC jest organem właściwym na potrzeby wykonywania swych zadań mikroostrożnościowych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne w rozumieniu art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia oraz części IV i art. 147 ust. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽⁵⁾. EBC ma zatem wszelkie uprawnienia i obowiązki organów właściwych przewidziane odpowiednimi przepisami prawa Unii. W szczególności EBC jest uprawniony do wykonywania przewidzianych tym prawem opcji i swobód uznania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

- (4) EBC wykonuje zadania nadzorcze w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, który powinien zapewnić wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w spójny i skuteczny sposób, stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w jednakowy sposób w odniesieniu do instytucji kredytowych we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich oraz objęcie tych instytucji kredytowych nadzorem najwyższej jakości. Wykonując powierzone mu zadania nadzorcze EBC powinien w pełni uwzględniać różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i model biznesowy, a także korzyści systemowe wynikające z różnorodności w sektorze bankowym Unii.
- (5) W celu zapewnienia progresywnej konwergencji pomiędzy poziomem funduszy własnych a korektami z tytułu wymogów ostrożnościowych stosowanymi do definicji funduszy własnych w całej Unii oraz do definicji funduszy własnych określonej w prawie Unii w czasie okresu przejściowego wymogi w zakresie funduszy własnych powinny być wprowadzane stopniowo.
- (6) Spójne stosowanie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych w państwach członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym jest szczególnym celem rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), i zostało powierzone EBC.
- (7) Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC stosuje wszelkie stosowne przepisy prawa Unii, a tam, gdzie prawo to składa się z dyrektyw – także prawo krajowe stanowiące transpozycję tych dyrektyw. W przypadku gdy na stosowne prawo unijne składają się rozporządzenia i rozporządzenia te przyznają obecnie państwom członkowskim opcje i swobody uznania, EBC powinien stosować również ustawodawstwo krajowe, za pośrednictwem którego takie opcje i swobody zostały wykonane. Ustawodawstwo takie nie powinno naruszać sprawnego funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, za które EBC ponosi odpowiedzialność.
- (8) Wspomniane opcje i swobody uznania nie obejmują opcji i swobód przysługujących wyłącznie organom właściwym, gdyż w tym przypadku EBC jest wyłącznie kompetentny do ich wykonywania i powinien z tych kompetencji w sposób właściwy korzystać.
- (9) Wykonując opcje i swobody uznania EBC, jako organ właściwy, powinien mieć na uwadze ogólne zasady prawa Unii, w tym w szczególności zasadę równego traktowania, zasadę proporcjonalności oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych.
- (10) W odniesieniu do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych EBC uznaje potrzebę ustanowienia okresów przejściowych tam, gdzie wykonywanie przez EBC opcji i swobód uznania w znaczący sposób odbiega od zasad stosowanych przez właściwe organy krajowe przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie. W szczególności, w przypadku wykonywania przez EBC opcji i swobód uznania w odniesieniu do przepisów przejściowych zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, niniejsze rozporządzenie powinno ustanawiać odpowiednie okresy przejściowe.
- (11) Zgodnie z art. 143 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ właściwe organy publikują informacje dotyczące sposobów korzystania z opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie określa niektóre opcje i swobody uznania dotyczące wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, przysługujące organom właściwym zgodnie z prawem Unii, które są wykonywane przez EBC. Niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie w odniesieniu do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz częścią IV i art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) oraz art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

ROZDZIAŁ I

FUNDUSZE WŁASNE

Artykuł 3

Art. 89 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Ważenie ryzyka i zakaz posiadania znacznych pakietów akcji poza sektorem finansowym

Z zastrzeżeniem art. 90 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje kredytowe stosują wagę ryzyka 1 250 % do większej z następujących wartości:

- a) znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w wysokości przekraczającej 15 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej; oraz
- b) całkowitej wysokości znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która przekracza 60 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI KAPITAŁOWE

Artykuł 4

Art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika

Bez względu na to, w jaki sposób kwestia ta była traktowana w prawie krajowym przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe stosują zasadę „zwłoka w wykonaniu zobowiązań przekracza 90 dni”.

Artykuł 5

Art. 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Pakiety zabezpieczające

W odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe stosują metodę wyceny według wartości rynkowej określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 6

Art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Kompensowanie

1. Instytucje kredytowe mogą stosować kompensowanie pozycji w zamiennych papierach wartościowych z pozycją przeciwną w instrumencie bazowym w sposób opisany w art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o ile spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) przed dniem 4 listopada 2014 r. właściwy organ krajowy przyjął podejście, w którym jest brana pod uwagę możliwość zamiany określonych zamiennych papierów wartościowych; lub

b) przed dniem 4 listopada 2014 r. właściwy organ krajowy wymagał, aby wymogi w zakresie funduszy własnych pokrywały straty, jakie może spowodować zamiana.

2. Podejścia przyjęte przez właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 1, stosuje się nadal do momentu przyjęcia przez EBC własnego podejścia zgodnie z art. 327 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 7

Art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Odstępstwa

W przypadku całkowitej awarii systemów w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, potwierdzonej w opublikowanym przez EBC komunikacie, do czasu opublikowania przez EBC komunikatu o usunięciu opisanej w nim awarii stosuje się następujące postanowienia:

- a) instytucje kredytowe nie podlegają obowiązkowi w zakresie funduszy własnych określonym w art. 378 i art. 379 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) nierozliczenie przez kontrahenta transakcji nie jest uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.

ROZDZIAŁ III

DUŻE EKSPOZYCJE

Artykuł 8

Art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Limity dotyczące dużych ekspozycji

Bez względu na to, w jaki sposób kwestia ta była traktowana w prawie krajowym przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, limit dotyczący wartości dużych ekspozycji w rozumieniu art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie może być niższy niż 150 milionów euro.

Artykuł 9

Art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wyłączenia

1. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości nominalnej zabezpieczonych obligacji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
2. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości ekspozycji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
3. Ekspozycje instytucji kredytowych wymienione w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec przedsiębiorstw wskazanych w tym przepisie wyłącza się w całości z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 i doprecyzowane w załączniku I do tego rozporządzenia oraz w zakresie, w jakim przedsiębiorstwa te są objęte tym samym nadzorem skonsolidowanym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, lub analogicznymi standardami obowiązującymi w państwie trzecim zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
4. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

5. Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości albo – w przypadku wskazanym w art. 400 ust. 2 lit. i) – do wysokości maksymalnej dozwolonej kwoty z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
6. Instytucje kredytowe dokonują oceny spełniania warunków wskazanych w art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w odpowiednim załączniku do niniejszego rozporządzenia mającym zastosowanie do danej ekspozycji. EBC może w dowolnym momencie zweryfikować taką ocenę instytucji kredytowej oraz zażądać przedstawienia przez tę instytucję na potrzeby takiej weryfikacji dokumentacji wskazanej w odpowiednim załączniku.
7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie tylko wtedy, gdy dane państwo członkowskie nie skorzystało z przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 opcji przyznania pełnego lub częściowego wyłączenia w odniesieniu do określonych ekspozycji.

ROZDZIAŁ IV

PŁYNNOŚĆ

Artykuł 10

Art. 415 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Obowiązek sprawozdawczy

Z zastrzeżeniem innych wymogów sprawozdawczych instytucje kredytowe przekazują EBC, zgodnie z art. 415 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, informacje wymagane zgodnie z prawem krajowym na potrzeby monitorowania spełniania krajowych standardów jakościowych, o ile informacje takie nie zostały przekazane przez właściwe organy krajowe.

Artykuł 11

Art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Odpływy płynności

Szacując odpływy płynności spowodowane pozycjami związanymi z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i załączniku I do tego rozporządzenia, oraz do czasu ustalenia przez EBC szczegółowych wskaźników wpływów zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, instytucje kredytowe przyjmują wskaźnik wpływów w wysokości 5 % zgodnie z art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61. Informacje o odpowiednich wpływach przekazuje się zgodnie z postanowieniami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 12

Art. 12 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Aktywa poziomu 2B

1. Instytucje kredytowe, które zgodnie ze swoimi statutami z przyczyn religijnych nie mogą utrzymywać aktywów oprocentowanych, mogą włączać papiery dłużne przedsiębiorstw do płynnych aktywów poziomu 2B zgodnie ze wszystkimi warunkami określonymi w art. 12 ust. 1 lit. b), w tym podpunktach (ii) i (iii), rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.
2. W przypadku instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 1, EBC może dokonywać okresowego przeglądu spełniania warunku, o którym mowa w tym ustępie, oraz przyznać wyłączenie ze stosowania art. 12 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

Artykuł 13

Art. 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: Wpływy z tytułu stabilnych depozytów detalicznych

Instytucje kredytowe mnożą przez 3 % kwotę stabilnych depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, pod warunkiem że Komisja udzieliła uprzedniej zgody zgodnie z art. 24 ust. 5 tego rozporządzenia delegowanego, stwierdzającej spełnienie wszystkich warunków wskazanych w art. 24 ust. 4.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 575/2013

Artykuł 14

Art. 467 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niezrealizowane straty wyceniane według wartości godziwej

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe uwzględniają w obliczeniach pozycji kapitału podstawowego Tier I wyłącznie odpowiednią wartość procentową niezrealizowanych strat w rozumieniu art. 467 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględniając straty z tytułu ekspozycji wobec rządów centralnych ujęte w kategorii „Dostępne do sprzedaży”.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
  - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających odpowiednie wartości procentowe na poziomie wyższym niż określony w ust. 2.

Artykuł 15

Art. 468 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Niezrealizowane zyski wyceniane według wartości godziwej

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe usuwają z obliczeń pozycji kapitału podstawowego Tier I odpowiednią wartość procentową niezrealizowanych zysków w rozumieniu art. 468 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględniając zyski z tytułu ekspozycji wobec rządów centralnych ujęte w kategorii „Dostępne do sprzedaży”.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
  - b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe odpowiednie wartości procentowe niż określone w ust. 2.

Artykuł 16

Art. 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wyłączenia z odliczeń udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. instytucje kredytowe mogą nie odliczać udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z zasadami określonymi w przepisach prawa krajowego, o ile spełnione są warunki określone w art. 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Od dnia 1 stycznia 2019 r. instytucje kredytowe odliczają udziały kapitałowe w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I.
3. Stosowanie niniejszego artykułu nie narusza decyzji podejmowanych przez organ właściwy zgodnie z art. 49 ust 1. rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 17

Art. 473 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wprowadzenie zmian w międzynarodowym standardzie rachunkowości 19

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. instytucje kredytowe mogą dodawać do swojego kapitału podstawowego Tier 1 kwotę, o której mowa w art. 473 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przemnożoną przez odpowiedni współczynnik, który wynosi:
  - a) 0,6 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
  - b) 0,4 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
  - c) 0,2 w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
2. Niniejszy artykuł nie narusza uprzednich decyzji właściwych organów krajowych oraz przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, które nie zezwalają instytucjom na dodawanie do swojego kapitału podstawowego Tier 1 kwoty, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 18

Art. 478 ust. 3 lit. a), c) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II

1. Na potrzeby art. 478 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
  - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
  - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.
2. Niniejszego artykułu nie stosuje się do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe wartości procentowe niż określone w ust. 1.

Artykuł 19

Art. 478 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I znaczących inwestycji w podmioty sektora finansowego i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności

1. Na potrzeby art. 478 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi dla celów art. 469 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia są:
  - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
  - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
  - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Na potrzeby art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
  - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
  - c) 100 % od dnia 1 stycznia 2018 r.
3. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 2, w sytuacji gdy – zgodnie z art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – przepisy prawa krajowego przewidują dziesięcioletni okres wycofywania, odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
  - b) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
  - c) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
  - d) 100 % od dnia 1 stycznia 2019 r.
4. Postanowień ust. 2 i 3 nie stosuje się do instytucji kredytowych, które w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie podlegają planom restrukturyzacji zatwierdzonym przez Komisję.
5. Jeżeli instytucja kredytowa objęta zakresem ust. 4 zostanie przejęta przez inną instytucję kredytową lub się z nią połączy w trakcie trwania planu restrukturyzacji bez modyfikacji dotyczących podejścia ostrożnościowego do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, do przejmującej instytucji kredytowej, nowej instytucji kredytowej powstałej w wyniku połączenia lub instytucji dokonującej inkorporacji pierwotnej instytucji kredytowej ma zastosowanie wyjątek wskazany w ust. 4 w takim samym zakresie, w jakim miał on zastosowanie do instytucji przejmowanej, poddanej połączeniu lub inkorporacji.
6. EBC może dokonać przeglądu stosowania ust. 4 i 5 w 2020 r. na podstawie monitorowania sytuacji tych instytucji kredytowych.
7. W przypadku nieprzewidzianego zwiększenia wpływu odliczeń ustanowionych w ust. 2 i 3, który w ocenie EBC jest znaczny, instytucje kredytowe mogą nie stosować postanowień ust. 2 i 3.
8. Jeżeli nie stosuje się postanowień ust. 2 i 3, instytucje kredytowe mogą stosować przepisy prawa krajowego.
9. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe wartości procentowe niż określone w ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 20

Art. 479 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Uznanie w ramach skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I instrumentów i pozycji niekwalifikujących się jako udziały mniejszości

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. odpowiednia część procentowa pozycji, o których mowa w art. 479 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kwalifikująca się jako rezerwy skonsolidowane na podstawie przepisów prawa krajowego stanowiących implementację art. 65 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, stanowi skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I według wartości procentowych wskazanych poniżej.
2. Na potrzeby ust. 1 odpowiednimi wartościami procentowymi są:
  - a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
  - b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).

3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających niższe wartości procentowe niż określone w ust. 2.

Artykuł 21

Art. 480 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Uznanie w ramach skonsolidowanych funduszy własnych udziałów mniejszości i kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i w Tier II

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., zgodnie z art. 480 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wartość odpowiedniego wskaźnika, o którym mowa w art. 480 ust. 1 tego rozporządzenia, wynosi:

- a) 0,6 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
- b) 0,8 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających wyższe współczynniki niż określone w ust. 1.

Artykuł 22

Art. 481 ust. 1 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Dodatkowe filtry i odliczenia

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., na potrzeby stosowania filtrów lub odliczeń wymaganych na mocy krajowych środków transpozycji i wskazanych w art. 481 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz z zastrzeżeniem spełnienia wskazanych tam warunków, stosuje się następujące wartości procentowe:

- a) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
- b) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje kredytowe traktują kwoty pozostałe po zastosowaniu filtra lub odliczenia zgodnie z ust. 1 w sposób zgodny z przepisami prawa krajowego.

3. Niniejszy artykuł nie narusza postanowień prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustanawiających surowsze wymogi niż określone w ust. 1.

Artykuł 23

Art. 486 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Limity w zakresie stosowania zasady praw nabytych wobec pozycji zaliczających się do pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II

1. Na potrzeby art. 486 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stosuje się następujące wartości procentowe:

- a) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- b) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- c) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- d) 30 % w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- e) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- f) 10 % w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego obowiązujących przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, ustalających niższe wartości procentowe niż określone w ust. 1.

Artykuł 24

Art. 495 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Ujmowanie ekspozycji kapitałowych według metody ratingów wewnętrznych (IRB)

Kategorie ekspozycji kapitałowych korzystające z wyłączenia obowiązku stosowania metody IRB na podstawie art. 495 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmują do dnia 31 grudnia 2017 r. wyłącznie te kategorie ekspozycji kapitałowych, które w dniu 31 grudnia 2013 r. już korzystały z wyłączenia stosowania metody IRB zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1556 ⁽¹⁾.

Artykuł 25

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2016 r.
2. Artykuł 4 stosuje się od dnia 31 grudnia 2016 r. Artykuł 13 stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 14 marca 2016 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1556 z dnia 11 czerwca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących przejściowego stosowania podejścia IRB do ekspozycji kapitałowych (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 9).

ZAŁĄCZNIK I

Warunki oceny wyłączenia ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia

1. Niniejszy załącznik ma zastosowanie do wyłączeń ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Na potrzeby art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia państwa trzecie wymienione w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji 2014/908/UE ⁽¹⁾ uważa się za równoważne.
2. Dokonując oceny, czy ekspozycja, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełnia warunki przyznania wyłączenia od stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę następujące kryteria:
  - a) w celu dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, kontrahenta lub stosunku pomiędzy instytucją kredytową a kontrahentem eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
    - (i) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 113 ust. 6 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a w szczególności czy kontrahent podlega tym samym procedurom oceny, pomiaru i kontroli ryzyka co instytucje kredytowa oraz czy nastąpiła integracja lub co najmniej pełne ujednoczenie systemów informatycznych. Ponadto instytucje kredytowe oceniają, czy istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽²⁾;
    - (ii) proponowane ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą finansowania grupy;
    - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
    - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie ujednoczenia wymogów dotyczących dużych ekspozycji wobec przedsiębiorstw wewnątrz grupy ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym;
  - b) na potrzeby oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę, czy:
    - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli, na poziomie indywidualnym i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej oraz naruszającego zasady właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
    - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
    - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
    - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej;
    - (v) istnieją dowody na to, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/908/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 155).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 Europejski Bank Centralny może zażądać przedstawienia przez instytucję kredytową następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. c) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
  - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
    - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej;
    - (ii) że ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą finansowania grupy;
    - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
    - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
  - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczającej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez kontrahenta oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
  - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wewnątrz grupy oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
  - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.
-

ZAŁĄCZNIK II

Warunki oceny wyłączenia ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 9 ust. 4 niniejszego rozporządzenia

1. Dokonując oceny, czy ekspozycja, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełnia warunki przyznania wyłączenia od stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę następujące kryteria:
  - a) w celu dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, organu regionalnego lub centralnego albo stosunku pomiędzy instytucją kredytową a organem regionalnym lub centralnym eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
    - (i) istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie 2014/59/UE;
    - (ii) proponowane ekspozycje są zgodne ze zwykłą działalnością instytucji kredytowej oraz jej modelem biznesowym lub uzasadnione strukturą finansowania sieci;
    - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec centralnego organu instytucji kredytowej, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
    - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie zgodności dużych ekspozycji wobec jej organów regionalnych lub centralnych z jej strategią ryzyka;
  - b) na potrzeby oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe oceniają, czy:
    - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej;
    - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec jej organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
    - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
    - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej.
2. W celu dokonania oceny, czy regionalny lub centralny organ, z którym instytucja kredytowa jest powiązana w ramach sieci, jest odpowiedzialny za rozliczenia środków pieniężnych zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje kredytowe biorą pod uwagę – poza warunkami określonymi w ust. 1 – czy statut lub akt założycielski organu regionalnego lub centralnego w sposób wyraźny obejmują takie zadania, w tym w szczególności:
  - a) finansowanie z rynku dla całej sieci;
  - b) rozliczanie płynności w ramach sieci w zakresie przewidzianym art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - c) zasilanie w płynność powiązanych instytucji kredytowych;
  - d) absorbowanie nadmiarowej płynności z powiązanych instytucji kredytowych.

3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 Europejski Bank Centralny może zażądać przedstawienia przez instytucję kredytową następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. d) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
  - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
    - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej;
    - (ii) że ekspozycje organu regionalnego lub centralnego są uzasadnione strukturą finansowania sieci;
    - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec organu regionalnego lub centralnego, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
    - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
  - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczającej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez organ regionalny lub centralny oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią ryzyka na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach sieci;
  - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
  - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym sieci.
-